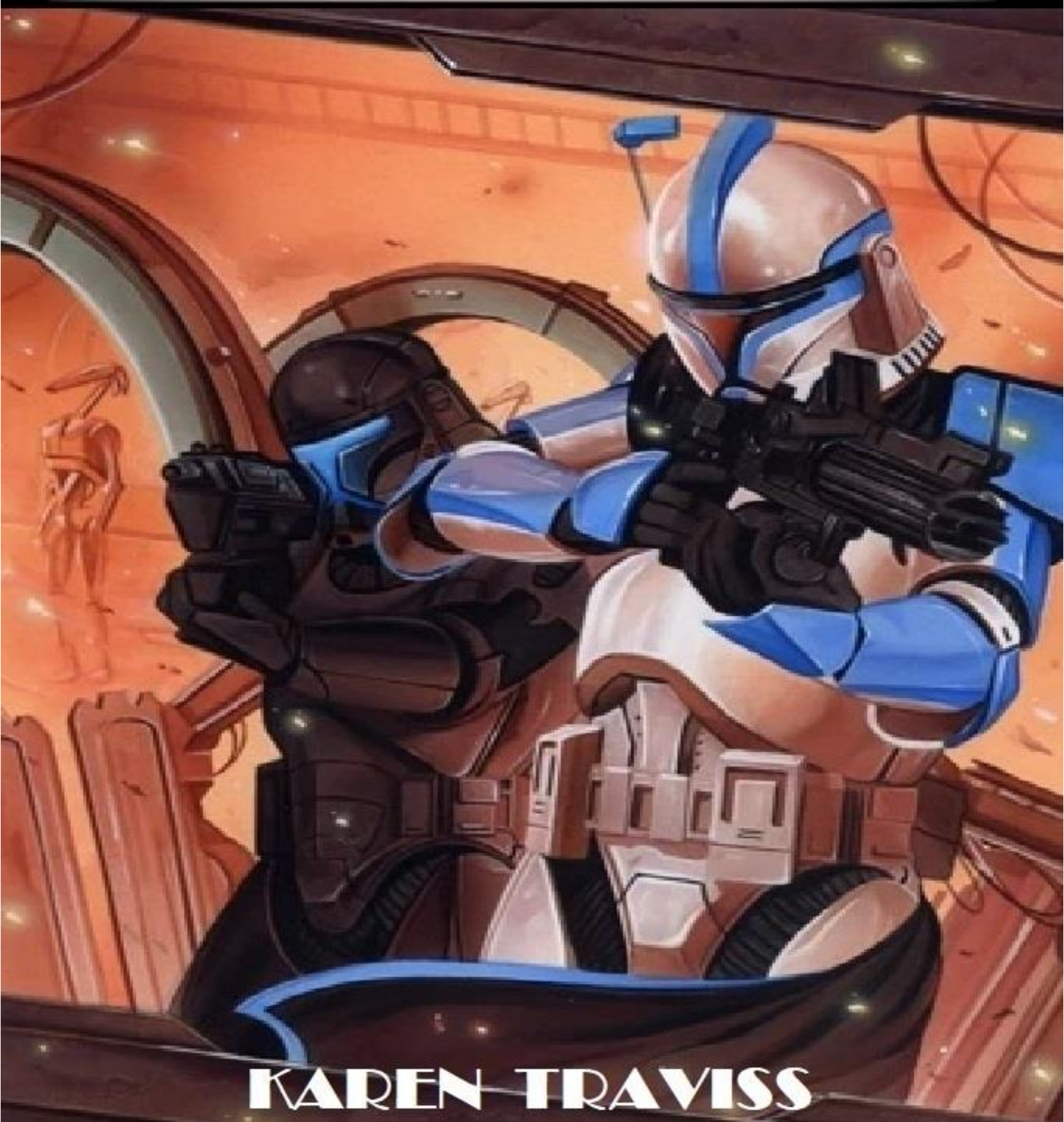
STAR WARS

COMANDOURILE REPUBLICII

ECHIPA OMEGA - ȘANSE

KAREN TRAVISS

RĂZBOIUL CLONELOR
COMANDOURILE REPUBLICII
ECHIPA OMEGA – ŞANSE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Karen Traviss
The Clone Wars – Republic Commando: Omega Squad – Odds
2006

Karen Traviss

Karen Traviss este o autoare de science-fiction din Wiltshire, Anglia. Este autoarea seriei Wess'Har şi a scris materiale conexe bazate pe seria Star Wars, Gears of War, Halo, G.I. Joe şi cea mai nouă serie Nomad, în colaborare cu Nick Cole şi Jason Anspach. Munca ei traversează diverse forme de media, inclusiv romane, povestiri, benzi desenate şi jocuri video.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Toată lumea ştie că informaţiile sunt la fel de fiabile ca o minge Quay Weequay[1]*. Dar asta nu înseamnă că nu îşi au rostul lor. Uneori, minciunile şi miturile sunt cele care îţi spun tot ce ai nevoie să ştii.*

Fabrica de droizi Separatişti. Olanet. Sistemul Siskeen – la 460 de zile standard după Bătălia de pe Geonosis

Lui Atin îi plăcea exploziile mari şi satisfăcătoare la fel de mult ca oricărui alt om. Dar existau modalităţi mai bune de a scoate droizii din funcţiune decât să-i transforme în şrapnel. Doar că de data asta nu era de acord cu detaliile tehnice.

— Ordo mi-a spus că eşti certăreţ, spuse Prudii.

Atin se încruntă. Dar, venind de la Ordo, ar fi putut fi un compliment.

— Vreau doar să fac lucrurile cum trebuie.

Atin se deplasă de-a lungul pasarelei de deasupra podelei turnătoriei, pipăind de-a lungul balustradei metalice ruginite după o secţiune care să suporte greutatea unei linii de rapel cu un comando Republican complet echipat atârnat de ea. Singura iluminare era strălucirea roşie aprinsă a foilor de duroţel care treceau pe role; droizii nu aveau nevoie de lumină pentru a vedea. Filtrul de vedere pe timp de noapte din vizorul său se activase în momentul în care el şi Prudii intraseră în fabrică.

Era o ţintă de mare valoare. Se spunea că fabrica era una dintre cele mai mari din afara Geonosisului. Din nou, informaţiile păreau să fi pierdut ceva în tranzit.

Atin găsi ceea ce părea a fi o porţiune solidă de balustradă şi, cu senzorul din mănuşă, verifică integritatea metalului. Fulgii de metal corodat căzură pe podeaua pasarelei, iar el îi adună cu grijă într-o gaură pentru a ascunde semnele de intrare.

— Cinci procente în plus de carvanium îşi fac treaba. Prudii – Null ARC N-5 – îşi scoase trusa de scule de la centură. Ai încredere în mine. Am făcut multe din astea.

— Ştiu.

— Şi? A funcţionat, nu?

— Bine, eu nu sunt metalurgist.

Prudii se uită peste balustradă în timp ce-şi verifica linia de coborâre în rapel.

— Nici eu nu sunt, dar am cunoscut un om care era.

Atin nu îl întrebă despre folosirea timpului trecut. Era atât un asasin, cât şi un

[1] Jucărie Quay – sferă albă din plastic cu diametrul de 23 de centimetri, care era un "prognosticator preprogramat" ce conţinea o selecţie de răspunsuri generice stocate pe un cip vocal. Pur şi simplu se punea o întrebare, iar răspunsul se auzea cu voce tare. Weequayii credeau că sunt legături fizice reale cu *Quay – zeul lunii* – şi considerau răspunsul ca şi cum ar fi fost de origine divină.

sabotor, şi se afla în vârful de lance în ambele domenii. Până când Atin nu-l cunoştea la fel de bine cum îi cunoştea pe fraţii săi Null, Ordo şi Mereel, avea să dea dovadă de prudenţă. Nullii erau la fel de nebuni ca o cutie de *chagi* Hapani.

Erau doar şase în armată, dar păreau mult mai mulţi.

Echipa Omega se întorsese la cazarmă pentru câteva zile. Lui Atin îi era dor de restul echipei sale, dar se oferise voluntar pentru această misiune pentru a învăţa o tehnică nouă. Şi o învăţase.

Pot să o fac. Certăreţ? Îmi place ca lucrurile să fie corecte.

Prudii coborî pe linie, *kama* lui răspândindu-se în aer în timp ce cobora într-o linişte deplină – ceea ce nu era puţin lucru pentru un om de 85 de kilograme în armură completă. Atin trase aer în piept şi făcu o pauză înainte să coboare după el. Dacă îi detecta vreun droid, misiunea se încheia. Ar fi trebuit să arunce în aer fabrica – din nou. Şi apoi Separatiştii ar fi mutat producţia în altă parte – din nou. Dacă ar fi continuat să producă milioane de tinichele de calitate inferioară, mutilate la nivel molecular de o mică modificare a automatizării, asta ar salva o mulţime de probleme.

— Nu este nimic personal, murmură Atin, întrebându-se ce se întâmpla în capetele lor metalice conştiente de sine. Eşti tu sau eu, *vode*.

— Ce?

Vocea Prudii umplu casca lui Atin.

— Încerc doar să nu fiu… prea organic.

— Nu mă lua cu tot *bălegarul* ăla cu *droizii au drepturi*.

— Nici nu aş visa la aşa ceva, spuse Atin.

Ateriză alături de Locotenentul Null şi ocoliră linia de asamblare. Pe podeaua fabricii, la 20 de metri sub nivelul solului, ritmul producţiei complet automatizate continua neîntrerupt. În timpul schimbului de noapte, doar muncitorii-droizi se aflau prin preajmă. Plăcile de duroţel zvâcneau pe role, erau prinse de gheare uriaşe şi mutate pe următoarea linie de asamblare pentru tăiere. La capătul benzii transportoare, o presă de tip scoică modela trunchiurile droizilor de luptă într-o formă, înainte să le târască prin cuve de răcire cu un şuierat de abur. Întregul loc mirosea a funingine şi a ars.

Un droid de întreţinere – o cutie pe roţi cu o duzină de braţe multifuncţionale – trecu pe lângă Atin şi Prudii, la fel de orb la profilul electromagnetic al armurii lor cum erau toţi cei de felul lui. Atin încă îşi ţinea respiraţia în timp ce trecea. Dar niciun sunet nu scăpa din casca lui sigilată. Putea să ţipe în gura mare la Prudii şi nimeni altcineva nu ar fi auzit nimic. Zgomotul asurzitor al liniei de asamblare ar fi înecat oricum orice sunet.

— Iată-l. Prudii arătă pe un perete îndepărtat spre ceea ce păreau a fi o serie de dulapuri supradimensionate. Balamalele erau la fel de corodate ca şi uşile. Urăsc rugina. Nu se face niciun fel de curăţenie pe aici?

Atin deschise capacul cu grijă. Nu, Separatiştii nu inspectau foarte des setările automate, atâta timp cât tabloul de bord raporta că totul funcţiona bine. Înăuntru, rafturi de discuri de date alimentau cu informaţii despre şabloane diferitele linii de producţie, dictând calibrele firelor, proporţiile aliajelor, valorile componentelor şi miile de alţi parametri care intrau în fabricarea unui droid de luptă. Atin şi Prudii tocmai deschiseseră creierul întregii fabrici. Era timpul pentru o mică operaţie.

— De câte ori ai făcut asta? a întrebat Atin.

Prudii îşi supse dinţii în mod audibil şi îşi legănă capul, numărând.

— De multe ori, spuse el în cele din urmă.

— Şi nu au observat încă?

— Nu. Aş spune că nu. Prudii prinse fire de bypass la compartimentele de deasupra şi de dedesubt ale fantei pentru a o izola. Atâta timp cât nu declanşez întrerupătorul de siguranță. Inspectă o dischetă de date înlocuitoare – aparent identică din toate punctele de vedere cu cele Separatiste – şi o introduse în fantă. Asta o să se asigure că turnătoria adaugă prea mult carvanium în duroțel şi că eşantionarea de control al calității îl citeşte ca nivel normal. Vezi?

Arătă cu degetul spre afişajul de pe panou. Un grup de cifre indica 0003.

— Maşinile cred ceea ce le spui. La fel ca oamenii.

— Eşti sigur că e de ajuns?

— Mai mult şi va fi prea fragilă pentru a trece prin role. Atunci vor detecta problema prea repede.

— Bine...

Prudii trase aer în piept. Avea o răbdare remarcabilă pentru un Null.

— Uite, când aceste *chakaare* vor ajunge pe câmpul de luptă, suprapresiunea unui proiectil ionic de bază le va sparge carcasele ca un cristal Naboo.

Îndepărtă clemele de bypass şi le ataşă la compartimentele care flancau o fantă verticală mai sus pe panou. Alte plachete afectate înlocuiră cipurile autentice.

— Şi, în cazul în care vor avea noroc şi vor descoperi acea mică problemă de control al calității, acesta va reduce calibrul firului suficient de mult pentru ca, atunci când va primi un şoc puternic, să intre în scurtcircuit. Îmi place să introduc un lot diferit de probleme pentru fiecare fabrică, în cazul în care descoperă un model. Cât de mult mai trebuie să mai discut cu tine despre asta?

— Doar verificam, domnule.

— Las-o baltă cu *domnule*. Urăsc să mi se spună aşa.

Era un calcul precis: suficient cât să facă serii întregi de droizi de producție atât de vulnerabili pe câmpul de luptă încât să fie aproape inutili, dar nu suficient cât să semnaleze problema atunci când unitățile erau verificate înainte să fie expediate din fabrică – verificate de droizi de serviciu folosind aceleaşi date falsificate.

Prudii trebuia să facă ceva bine. Raportul de *ucidere* urcase de la 20 la 1 la 50 la 1 în doar câteva luni. Tinichelele încă nu invadaseră Republica, în ciuda afirmațiilor că ar putea face asta. În timp ce Prudii lucra, droizii de fabrică treceau pe lângă el, nepăsători. Se dădu la o parte din calea lor şi îi lăsă să treacă.

— Este adevărat că l-ați găsit pe Generalul Grievous? întrebă Atin. Pentru că ştiu că doi dintre voi au fost însărcinați să-l vâneze...

— Nu eu. Întreabă-l pe Jaing. Sau pe Kom'rk. Este treaba lor, nu a mea.

Atin nu-i cunoscuse încă.

— Dacă îl găsesc, războiul e ca şi terminat.

— Aşa crezi? Ei bine, încă nu pare să se fi terminat.

Atin înțelese aluzia şi nu mai întrebă despre Grievous. Rămase de veghe, cu puşca DC-17 pregătită, nefiind dornic să o folosească, de data asta. Era ciudat să fii invizibil. Se întrebă de ce Marea Armată nu folosea un strat de protecție invizibilă pe toate armurile trupelor, având în vedere că majoritatea confruntărilor terestre erau împotriva droizilor. Erau multe lucruri care nu se potriveau în acest război.

— Gata, spuse Prudii, închizând uşor panoul şi dându-se înapoi pentru a-l inspecta. Noi nu am fost niciodată pe aici.

Se urcară înapoi pe pasarelă pe liniile lor şi se strecurară afară pe unde veniseră. Era întuneric beznă. Aveau la dispoziție o oră să ajungă la punctul de

extracție și să transmită coordonatele lor cargobotului puternic deghizat care îi aștepta. Pe Olanet, asta însemna să traverseze kilometri de depozite de mărfuri care deserveau industria cărnii de nerf. Atin putea auzi animalele mugind, dar tot nu văzuse vreodată un nerf viu.

— Locul ăsta pute. Prudii se așeză în spatele unui camion repulsor într-o curte plină de alte câteva sute și se ghemui la umbra lui. Mirosul inofensiv, dar grețos de bălegar și de animale îi pătrundea prin filtrele căștii. Cinci-sapte, mă recepționezi?

— Vin în zece minute, domnule. Așteptați.

Prudii nu făcu niciun comentariu în legătură cu *domnule*. Scoase dischetele de date de la centură și le atașă o sondă, pe rând. Lui Atin i se părea că este un spirit înrudit, un om care nu lăsa niciun obiect neînsuflețit să-l *răpună*, dar era totuși o muncă grea.

— *Shab*, murmură Prudii. Nu ținea în mână decât o dischetă. Ce părere ai despre asta?

Atin introduse firul de la propriul cititor și transmise datele extrase către afișajul său. Datele afișate erau doar șiruri de numere, genul de date pe care va trebui să le analizeze cu atenție.

— La ce mă uit? În mod normal, eu arunc în aer chestiile astea. Nu m-am oprit niciodată să le citesc.

— Caută codul care începe cu zero-zero-cinci-alfa, al zecelea din rândul de sus.

— L-am găsit.

— Ăsta e totalul unităților de pe linie de când a fost introdusă discheta pentru a începe producția. Și data.

Atin scană de la stânga la dreapta, numărând cifrele și introducând punctele imaginare.

— 996.125, într-un an.

— Corect.

— Nu este chiar mult. Atin verifică dacă nu-i lipsea vreun rând de numere. Nu, sunt doar șase cifre.

— Fiecare fabrică pe care o lovim produce astfel de cifre. Judecând după transportul de materii prime pe care îl monitorizăm, încă sunt mult mai multe fabrici acolo, dar cred că vorbim de câteva sute de milioane de droizi.

— Asta e liniștitor. Mulțumesc. Voi dormi bine la noapte.

— Și așa chiar ar trebui să faci, *ner vod*. Prudii își desprinse sigiliul de la guler, își scoase casca și își șterse fruntea cu palma mănușii; aceasta deveni lucioasă de la transpirație în lumina slabă care se scurgea din afișaj. Cumva, părea mai bătrân decât Mereel și Ordo. Se spune că fac *cvadrilioane* de droizi. Făcu o pauză. Un cvadrilion are 15 zerouri. Un milion de miliarde, nu câteva sute de milioane. Ne scapă ceva aici?

Atin nu se simți ofensat de explicație. Orice mai mult de trei milioane era o veste proastă pentru el; acesta era numărul de trupe de clone desfășurate sau în curs de creștere pe Kamino.

— *Ei* spun? Cine sunt *ei*?

— Asta e o întrebare bună.

— Oricum, e nevoie de unul singur ca să te ucidă.

— Dar unde sunt toți ceilalți? Am umblat pe 47 de planete în ultimul an. Prudii făcea asta să sune ca o vizită turistică. Atin avu o viziune bruscă în care îl vedea admirând atracțiile turistice de pe planetele Separatiste și apoi distrugându-le.

Mânerul puştii Verpine, purtată în spate, era bine uzat. Atin nu avea nicio idee reală despre ce vâna Prudii, şi era mai fericit aşa.

— Am văzut multe, am numărat mult. Dar nu cvadrilioane. Pur şi simplu nu par să fie capabili să producă nici pe departe acele numere.

— Dar de asta ne luptăm, nu-i aşa?

Atin încercă să nu-şi facă griji cu privire la ştirile de pe HoloNet şi luă dezbaterea politică drept ceva care nu conta, pentru că, indiferent dacă era un droid sau un cvadrilion, el şi fraţii lui erau cei care aveau continue să fie în prima linie.

— Pentru că Separatiştii ne vor invada cu armate de droizi dacă nu-i oprim. Aşa că de ce să nu reasigurăm publicul că ameninţarea nu este atât de mare?

Prudii se uită la el pentru o clipă. Atin avu senzaţia că, într-un fel, îi părea rău pentru el şi nu era sigur de ce.

— Pentru că doar cei ca noi descoperim asta de fiecare dată când spargem câte o instalaţie Separatistă.

— O raportaţi?

— Bineînţeles că raportăm. De fiecare dată. Generalului Zey. Mace Windu ştie. Toţi ştiu.

— Atunci de ce se vorbeşte la holoştiri de cvadrilioane? De unde a apărut cifra asta?

— Am auzit-o prima dată de la Serviciile Secrete ale Republicii.

— Ei bine, atunci… *Informaţiile* au fost de o calitate foarte *proastă*. Inventează şi ei pe parcurs.

— Nici măcar ei nu sunt atât de proşti.

Prudii îşi puse casca la loc şi întinse mâna spre Atin după dischetă. Nu mai spuse prea multe după aceea.

Milioane sau cvadrilioane. Şi ce dacă? Atin, un om căruia îi plăceau cifrele, se gândi la cei 1,2 milioane de soldaţi clone desfăşuraţi în acel moment, adăugă cele două milioane care încă erau în curs de creştere şi instruire şi nici măcar nu avu nevoie să pună o zecimală pentru a-şi da seama că nu-i plăceau şansele.

Dar nu îi plăcuseră niciodată. Şi asta nu îl împiedicase niciodată să le sfideze.

— Vrei să transmit datele astea la Cartierul General? întrebă el.

— Nu, spuse Prudii. Nu până nu le vede *Kal'buir*. Niciodată până nu le vede el.

Un bun fiu Mandalorian îşi asculta întotdeauna tatăl. ARC-urile Null nu erau cu nimic diferite: se uitau la sergentul Kal Skirata – *Kal'buir*, Tata Kal – pentru a primi ordine, nu la Republică. Un tată Mando îşi punea fiii pe primul loc, la urma urmei, iar ei aveau încredere în el.

Skirata ar fi fost întotdeauna mai mare decât oricine – căpitan, general –, chiar şi decât Cancelarul Suprem.

Oraşul Tipoca. Kamino – la 461 de zile după Bătălia de pe Geonosis

Ko Sai era vicleană.

Mereel – soldatul ARC N-7 – se gândise întotdeauna la Kaminoani ca fiind reci, aroganți, xenofobi şi chiar buni pentru grătare, dar niciodată nu-i văzuse ca fiind complotişti – cel puțin până când începuse să le vâneze savanta dispărută. Ea nu murise în Bătălia de pe Kamino, aşa cum credea toată lumea. Dezertase.

De ce? Ce o motivează? Bogăția? Nu politica, asta e sigur.

Ştia că era încă în viață, pentru că acum fugea de şefii ei Separatişti. În cantinele de pe Tatooine, auzise zvonuri despre o recompensă. Şi când nu aveai decât abilitatea ta rară de a face comerț cu clonarea, într-o galaxie în care clonarea non-militară era acum interzisă, încercările de a strânge credite erau greu de ascuns de cei care ştiau unde să caute.

Lumile Khomm şi Arkania suferiseră cu adevărat din cauza acestei interdicții. Mereel ştia exact unde să caute.

Stătea în poziție de drepți în rândurile soldaților din instalația de antrenament de la Tipoca – o clonă bună şi ascultătoare din punctul de vedere al Kaminoanilor. Un produs perfect. Dar sistemele lor de identificare nu erau atât de sigure pe cât spuseseră Republicii. În mod sigur nu detectaseră identitatea lui falsă. Micul cip trecea prin identificări generate la întâmplare şi, fără *kama* distinctivă şi armura cu ornamente albastre, putea dispărea chiar şi în fața Kaminoanilor. Nici măcar piloții de KE-8[2] care patrulau în căutarea clonelor *defecte* nu-l puteau repera.

Te crezi infailibil, nu-i aşa, momeală-de-aiwha?

Unul dintre tehnicienii Kaminoani se plimba de-a lungul rândului de soldați şi se opri în fața lui, clipind, cu pielea cenuşie, gâtul său lung şi fragil, ispititor pentru un om antrenat să ucidă. Mereel, încremenit în poziție de drepți, îşi imagina: blaster, vibrolamă sau garotă? Chestiile astea josnice voiseră să-l extermine în copilărie, iar el nu avea să uite asta niciodată. El şi cei cinci frați ai săi fuseseră un experiment de clonare pe care Kaminoanii îl consideraseră un eşec. Dar îi salvase Kal Skirata.

Va avea timp să se răzbune mai târziu. *Kal'buir* îl învățase să aibă răbdare.

Răbdarea e un lux. Eu îmbătrânesc de două ori mai repede decât un om obişnuit.

Trebuia să treacă prin Oraşul Tipoca şi să ia nişte date fără să fie observat. Kaminoanul merse mai departe. Mereel savura faptul că ştia mai multe despre locul unde se afla cercetătoarea-şefă Ko Sai decât ştiau Kaminoanii, iar aceştia o căutaseră foarte, foarte asiduu.

O să ne dai înapoi viețile, *gihaal*[3], mie şi tuturor fraților mei. Mereel îi includea pe cei din comandourile Republicii, pe bietele *conserve de carne de tun* din jurul lui şi chiar şi pe ARC-urile Alfa, care fuseseră gata să ucidă copii clone pentru a-i împiedica pe Separatiştii să le folosească. *Un vode. Frați cu toții.* Chiar şi Alfa.

Pe măsură ce trupele se retrăgeau, el se strecură în spatele unui şir de oameni care să-i acopere înaintarea spre nucleul administrativ al clădirii. Unul dintre ei se uită la el, o foarte mică mişcare a capului trădând ceea ce se întâmpla sub cască. Probabil că omul ştia bine că Mereel era un străin, după diferențele infime de mers sau de ținută, dar nu spuse nimic. Nicio clonă nu putea fi un risc pentru securitate.

Împrumut doar nişte informații, ner vod. Nici măcar nu am de gând să sabotez

---

[2] KE-8 Enforcer – navă de patrulare cu repulsor folosită de clonatorii Kaminoani pentru a monitoriza facilitățile de clonare de pe Kamino.
[3] Gihaal – mixtură de momeală pentru peşte.

această hazna de oraş. Nu mă băgaţi în seamă.

În timp ce linia trecea pe lângă un coridor care se despărţea la 90 de grade, Mereel viră la stânga şi merse calm până la capătul pasajului. Afişajul din cască derula în faţa ochilor săi planuri de etaj şi date. Se uită atât la ele, cât şi prin ele, pentru a se concentra asupra terminalului amplasat în perete. De la atacul Separatist de pe Tipoca cu puţin peste un an standard în urmă, securitatea fusese întărită, dar asta era doar pentru Separatiştii şi droizii lor. *Amatori şi tinichele.* Nimeni nu putea ţine la distanţă un ARC Null hotărât.

— *Mer'ika*, spuse vocea din casca sa. Era pe un ton încet şi îngrijorat: Skirata rareori îşi ridica vocea în faţa lor. Nu-ţi forţa norocul. Te vreau înapoi întreg.

— Te aud, *Kal'buir.*

Mereel strecură tija de cuplare a plăcii antebraţului într-unul dintre porturile terminalului. Câţiva soldaţi se uitară în direcţia lui din capătul pasajului, dar el rămase neclintit. *Doar îmi calibrez costumul.*

— S-ar putea să nu mai avem ocazia să ne întoarcem aici. Înhaţ tot ce pot.

Alături de codul legitim care cerea date de la serverul principal Tipoca, un al doilea strat ascuns piratase pentru a accesa nedetectat rădăcina întregului sistem. Mereel dispunea acum de cheile de criptare şi de ştergere ale Trezoreriei Republicii, prin amabilitatea unei agente serviabile a Trezoreriei, numită Besany Wennen, şi erau cele mai avansate disponibile. Putea să citească nu numai datele Trezoreriei, ci şi să găsească fişiere criptate între Tipoca şi Republica care fuseseră ascunse de sondările sale anterioare. De asemenea, putea fi capabil să recupereze datele pe care le furase sau le ştersese Ko Sai. El dorea să obţină cercetările ei critice privind controlul procesului de îmbătrânire la oameni. Ar putea funcţiona în ambele sensuri, spuseseră ei. Asta însemna că valorau o avere. Ea va încerca probabil să le vândă.

Directorul de fişiere îi apăru în afişaj, un câmp de simboluri intermitente în chihlimbariu şi albastru ca o ţesătură stridentă. Ceea ce pentru oamenii de pe Kamino părea un ecran alb şi simplu, era de fapt o multitudine de culori dincolo de capacitatea lor vizuală. Doar în sistemele digitale ale Kaminoanilor, Mereel reuşise să întrezărească felul în care vedeau lumea ochii lor heptacromatice.

O mulţime de albastru, portocaliu şi violet. De prost gust. Chiar fără gust.

Dacă ar fi copiat doar fişierele de care ştia că are nevoie, ar fi durat câteva secunde. *S-ar putea să nu mai ai ocazia să te întorci vreodată.* Computerul central conţinea 10 petabyte[4] de date. Avea să dureze câteva minute.

Trecură cizme pe lângă el. Mereel se concentră să pară un soldat obişnuit care întreţinea sistemele armurii sale, dar era greu să întinzi prea mult o procedură de 30 de secunde. Îşi auzea respiraţia gâfâind în cască. La fel şi Skirata şi fratele său Ordo, care aşteptau pe orbită pentru a-l extrage.

— Eşti bine, fiule?

— Bine, *Kal'buir.*

— Fără eroisme, spuse vocea lui Ordo. Ieşi acum.

Mereel se uită la icoana afişajului său: tot chihlimbarie – încă descărca. Forţa nota, într-adevăr. Dar îşi forţase norocul mult mai mult pentru Republică, iar o grămadă de străini şi *jetiise* nu însemna nici pe jumătate atât de mult pentru el ca bunăstarea fraţilor săi. Pictograma de culoare chihlimbarie clipi. Alte cizme trecură

---

[4] Petabyte – unitate de măsură a capacităţii de stocare a datelor care echivalentă cu 2 la puterea 50 (1,125,899,906,842,624) bytes. 1,125,899,906,842,624 bytes = $1024^5 = 2^{50}$

prin capătul pasajului.

Haide... Haide... Durează prea mult.

Vederea sa periferică, îmbunătățită de sistemele căştii sale, îi arătă un Kaminoan făcând o pauză şi întorcându-se spre el.

Fierfek. Asta e tot ce ne mai trebuie.

Era un mascul cu creastă. Stătea în fața lui, prefăcându-se îngrijorat. Ştia că îl vedea doar ca pe o marfă.

— Ai descărcat mai mult decât media, soldat.

— Doar verificam, domnule. Mereel auzi un clic slab pe semnalul său audio: Skirata era nervos. Timpii de răspuns ai datelor de pe afişajul meu sunt lenți.

— Atunci, te rog să te îndrepți către Aprovizionare şi să le ceri să efectueze o diagnoză.

— Da, domnule! *Nu te baza pe asta, momeală-de-aiwha.* Pictograma din afişajul său se schimbă în verde. Imediat, domnule!

Mereel retrase tija de cuplare şi o luă prin pasaj în direcția generală a Aprovizionării. În momentul în care Kaminoanul dispăru din vedere, se lansă din nou în oceanul de corpuri cu armură albă şi îşi croi drum pe coridoarele largi şi pe pasarelele de acces spre labirintul de pasaje de serviciu care duceau la platformele de aterizare mai puțin cunoscute.

Mereel cunoştea fiecare metru al complexului. Skirata îi încurajase pe Nulli să se dezlănțuie de mici, spre dezgustul Kaminoanilor. Privi spre cerul blocat de nori şi ploaia îi lovi viziera precum şrapnelul.

— Gata, *Kal'buir*, spuse el. Scoate-mă din acest *dar'yaim*[5].

---

[5] *Dar'yaim* – (Mando'a) un loc pe care vrei să-l uiți, un iad.

Cargobotul Republican de operaţiuni speciale TIV z766/2. Portalul Cato Neimoidia. Ruta Hydian – la 461 de zile standard după Bătălia de pe Geonosis

— Asta nu era în ordinul de operațiune, zise Atin. Trebuia să sabotăm fabrica şi să ne întoarcem la bază.

Prudii ordonase ca nava de interdicție a traficului să se îndrepte spre spațiul Neimoidian. Pilotul nu părea îngrijorat. Piloții TIV nu erau niciodată.

— Ştiu, spuse Prudii. Dar aici este vorba de faptul că trebuie să ne *prezentăm omagiile*.

— Nici măcar acest TIV nu poate înfrunta un transportor blindat.

— Pari speriat, *ner vod*. Uită-te la mine. Sunt fără cască. Mi-aş asuma un risc fără costumul meu sigilat?

Atin se gândi să-i arate pe calea cea mai grea lui Prudii unde ar putea să-şi bage evaluarea caracterului său.

— Dar e rezonabil să te întrebi de ce să prezinți o țintă pentru Separatiştii doar pentru a distruge câteva mii de droizi care oricum provin probabil dintr-un lot *prelucrat*. Făcu o pauză pentru a respira. *Locotenente*.

— Nu e nevoie să fii ceremonios cu mine, *vod'ika*. Prudii ridică din umeri. Suntem frați cu toții. Chiar şi acele *scânduri* Alfa lipsite de imaginație, Forța să le binecuvânteze. De ce fac eu asta? Supralicitez, *ner vod*. Supralicitez.

O pată mică şi luminoasă se mări în planşa de vizualizare şi se transformă într-un transportor galben cu gri, cu lonjeroane orizontale evidențiate în stacojiu. Prudii îl lăsă să ajungă la o mie de metri de TIV.

— Pregătiți torpilele, spuse el.

Pilotul bătu în consolă.

— Torpilele sunt pregătite.

— Încetişor…

Transportorul accelera încet spre punctul de salt.

— La semnalul meu…

Calculă raza de acțiune a exploziei. Atin putea vedea asta.

— Loveşte-l, loveşte-l, loveşte-l.

— Torpilele sunt lansate.

O serie de şase torpile protonice ieşiră din tuburile ascunse în sistemul de propulsie al navei. TIV se cutremură. Atin îşi reaminti că armura şi costumul său Katarn erau etanşe în spațiu timp de 20 de minute, apoi îşi dădu seama că ajutoarele ar fi fost la mult mai mult de 20 de minute distanță dacă ceva ar fi mers prost. Întotdeauna era aşa – de ce se mai oboseau? Dar Prudii nu avea casca pe cap. Ori era încrezător, ori nebun, iar faptul că era un Null însemna probabil ambele.

Prima şi a doua torpilă loviră în flancul drept al transportorului într-o explozie de lumină aurie. Atin nu mai văzu restul loviturilor, deoarece TIV-ul acceleră de la zero la *mult prea repede* în câteva secunde, îndreptându-se spre punctul de salt.

Asta a fost cu siguranță o supralicitare.

Stelele se întinseră şi rotiră în fața lor în timp ce TIV-ul intra în hiperspațiu şi lăsa transportorul lovit mult în urmă. Prudii nici măcar nu aşteptă să confirme *uciderea*. Zâmbi când accelerația şi TIV-ul se stabilizară din nou. Pilotul căscă.

Atin nu spuse nimic.

— Ai de gând să-mi spui ce *or'dinii*[6] sunt pentru că am făcut cascadoria asta, nu-i aşa, *ner vod*? întrebă Prudii.

— Bravadă fără rost. Dacă se supăra, Atin era gata să îl lovească. Nesăbuit, chiar.

— Dar e ceea ce ar face Marea Armată dacă ar da peste un transport de droizi şi nu ar şti că o mulțime de tinichele sunt deja ca şi inutile, nu-i aşa? Prudii suna ca şi cum ar fi privit Marea Armată ca pe ceva separat şi exterior. Eu nu mi-am târât fundul prin jumătate de galaxie anul trecut pentru ca Separatiştii să îşi dea seama că tinichelele lor erau deja sabotate. Aşa că merită riscul de a face ca totul să pară real. Dacă nu le dăm o lovitură ori de câte ori avem ocazia, se vor întreba de ce.

Atin prefera lucrurile măsurabile şi solide, pe care le putea demonta pentru a afla cum funcționează şi pe care le putea reconstrui. Era antrenat în camuflaj şi în atacuri prin simulare. Dar lumea în care se mişcau Nullii, arena operațiunilor secrete, era o ceață nebuloasă de cacealmaua şi contracacealma. Tocmai când credea că prindea un fir, ei făceau ceva ce avea repercusiuni evidente, dar care nu-i trecuse prin minte la momentul respectiv.

— Crezi că sunt atât de deştepți?

— Eu nu subestimez niciodată inamicul, spuse Prudii. Mai ales când nu sunt sigur cine este inamicul. Bătu umărul pilotului. Punctul de întâlnire Drall, amice, şi fă-o repede.

— Voi, băieții Null, sunteți pasagerii mei favoriți, spuse pilotul şi căscă din nou. Niciodată nu vă plictisiți.

---

[6] *Or'dinii* – complet lunatic.

Navetă Republicană de operaţiuni speciale. Necodificată. În drum de la Kamino spre punctul de întâlnire Drall din spaţiul Corellian – la 461 de zile standard după Bătălia de pe Geonosis

Mereel se strecură prin trapa care dădea în compartimentul echipajului, iar Skirata îi dădu o bătaie jucăuşă peste ureche cu palma.

— Să nu mai faci asta, spuse Skirata. Dacă te-ar fi prins ciudații ăia gri, te-ar fi recondiționat.

— Ar fi putut să încerce. Mereel îl surprinse pe Ordo îngustându-şi ochii în semn de dezaprobare: *Kal'buir* nu trebuia să fie supărat niciodată. Oricum, asta ar putea merita riscul.

Feriți de detectare, chiar şi de către Republică, se aşezară în cabina echipajului navetei nemarcate şi studiară datele din piratarea lui Mereel în timp ce aşteptau să se întâlnească cu Atin şi Prudii.

Priviră fişierele pe datapadul lui Ordo de parcă erau cele mai recente holofilme, în timp ce soft-ul de trezorerie al agentei Wennen, atât de util, marca fişierele cele mai puternic criptate şi pe cele care fuseseră supuse ştergerii securizate.

Mereel tastă aproape în glumeă parametrul de căutare *Palpatine*. Merita întotdeauna să vadă dacă existau date despre politicieni cheie în orice fişier pe care îl pirata, pentru orice eventualitate, dar nu se aştepta să găsească nimic.

Însă acum găsi.

— *Osik*, blestemă el.

— Probleme? îl întrebă Ordo.

— Poate.

Mereel se uită fix la un fişier triplu criptat care cedă la soft-ul Trezoreriei. Dar nu era un mesaj sau un fişier de date; era o copie a unei holotransmisii. Apăsă tasta. Era un holo înghețat al lui Lama Su. *Fierfek*, acesta era prim-ministrul Kaminoan, şi părea să vorbească cu Cancelarul Palpatine.

Skirata înghiți în mod audibil.

— Acum e momentul în care viața devine puțin periculoasă.

Dar priviră, încremeniți, cum imaginea albastră strălucitoare a lui Lama Su prinse viață din emițătorul de pe datapad.

— Dacă aveți nevoie de mai multe clone dincolo de comanda actuală, atunci trebuie să ne autorizați să începem producția ulterioară imediat. O plată inițială de un miliard de credite.....

Urmă o pauză plină de paraziți: răspunsul lui Palpatine nu fusese înregistrat, dar era clar că îl întrerupsese. Lama Su îşi clătină capul cu supărare.

— Trebuie să clarificăm faptul că actualele contracte de pe Kamino se termină peste doi ani. În afară de facilitățile speciale pe care ne cereți să le înființăm pe Coruscant, domnule Cancelar, nu veți mai avea nicio producție de clone în afară de cele trei milioane actuale, dacă nu comandați mai multe acum…

Nu mai era nimic altceva. Se pare că asta era tot ce arhivase Lama Su, probabil ca un fel de asigurare personală. Dacă data era corectă, conversația avusese loc cu câteva luni înainte.

— *Shab*, şuieră Skirata. Ce fel de jocuri joacă?

Ordo îşi ridică încet mâna la gură. Mereel, care credea că le văzuse pe toate, îşi revizui pe loc modul de înțelegere a subterfugiilor politice.

— Deci, Republica dă faliment şi nu-şi plăteşte facturile? întrebă Ordo. Sau

asistăm la altceva?

— Facilităţi de clonare pe Coruscant? Generalul Zey nu a menţionat niciodată asta.

— Poate că nu ştie. Sunt multe lucruri pe care Zey nu le ştie, la urma urmei… multe despre noi, pentru început.

— Cum va reuşi Cancelarul să facă asta? îi întrerupse Skirata. Vezi ce mai găseşti.

Începuse din nou să mestece rădăcină de *ruik* şi Mereel îi măsură anxietatea după viteza maxilarului. Acum mergea ca o maşină.

— Nu-mi place deloc asta.

— Dacă asta e toată armata pe care o avem în viitorul apropiat, spuse Ordo, atunci vom fi invadaţi în doi ani.

— Doar dacă nu cumva ne va salva modul de alterare a droizilor brevetat de Prudii, spuse Mereel, cu stomacul întors pe dos.

De ce nu am găsit nimic despre asta mai devreme?

Toţi Nullii erau spioni pricepuţi, obişnuiţi să ştie mai multe despre mecanismele interne ale Republicii decât însuşi Senatul. Mereel putea să afle chiar şi cele mai mici şi mai private detalii dacă avea nevoie, poate chiar şi de câte ori folosea Palpatine *baia* în fiecare zi. Credea că nu-i scăpa nicio informaţie. Aşa că, faptul că fusese surprins de informaţiile total neaşteptate, îl făcea să fie neliniştit şi ruşinat.

— Cum de mi-a scăpat asta, *Kal'buir*? spuse el, simţind că îl dezamăgise.

— Nu ai scăpat nimic, fiule, spuse Skirata. Ci ai găsit ceva.

Punctul de întâlnire. Spaţiul Drall. Sectorul Corellia – la 462 de zile standard după Bătălia de pe Geonosis

Prudii evident că nu-l mai văzuse pe Skirata de mult timp. Atin îl privea, fascinat, cum se transforma instantaneu din cinicul dezinvolt în fiul adorator, îmbrățișându-l pe Skirata cu o ciocnire de plăci de armură. Se dădu la o parte, iar Skirata îl mângâie pe obraz, cu un zâmbet îngăduitor răspândit pe față.

— Am câteva date interesante pentru tine, *Kal'buir*.

Cele două nave atârnau legate între ele printr-un tub de andocare, la mare distanță atât de controlul Republicii, cât şi de cel al Separatiştilor. Se adunaseră în compartimentul echipajului de pe TIV-ul mai mic. Era un loc strâmt.

— Încă nu găsim numărul de droizi pe care l-a pretins Serviciul de Informații. Trebuie să reevaluăm natura amenințării Separatiste.

Atin crezuse că Prudii se gândea doar la numere. Acum era evident că numărul droizilor erau cel puțin eronat. Atin ar fi fost fericit să considere că Serviciile de Informații ale Republicii sunt *di'kute* – oricum, nimeni cu bun simț nu se aştepta ca informațiile să fie exacte – dar asta părea să-i deranjeze foarte mult pe toți cei trei Nulli. Ordo şi Mereel, cu căştile stivuite una lângă alta pe punte ca două capete tăiate, aveau încruntări de îngrijorare asemănătoare.

— Haideți, asta ar trebui să fie o veste bună, spuse Atin.

Ordo ridică din umeri.

— Depinde de unde a venit estimarea inițială.

— Dar dacă se dovedeşte a fi corectă?

Mereel păru uşor exasperat.

— Dacă ar avea chiar şi un cvadrilion de droizi, sau o zecime din asta, am şti totul despre asta – pentru că i-ar folosi şi ar invada Coruscantul. Aruncă o privire către Skirata, ca şi cum ar fi aşteptat permisiunea de a continua. Skirata clătină din cap. Oricum, fabricile care procesează mai mulți droizi decât atât, au nevoie de o mulțime de duroțel şi piese de schimb, şi am observa traficul. Nu vedem transporturi de cvadrilioane de tone de minereu, metal sau componente.

— Atunci este doar propagandă Separatistă. Toată lumea vorbeşte despre forța trupelor lor.

Atin pur şi simplu nu vedea de ce ar fi contat. Acum aveau o mai bună înțelegere a numărului de droizi Separatişti şi o strategie bună, pentru moment, pentru a se asigura că milioanele nu contau nici pe departe ca număr pe câmpul de luptă. Se aşeză din nou într-o nişă din peretele frontal şi îşi introduse sondele de testare în terminalele dischetei. Voia doar să vadă datele cu ochii lui, sau cât de mult înțelegea din ele.

— Ne luptăm cu mici incendii tot timpul, peste tot, spuse Skirata. Zey ar putea crede că aceste cifre sunt veşti bune, dar e ca şi cum ai spune că ne înecăm în trei metri de apă în loc de o sută.

Atin nu fusese crescut de Skirata, ca restul echipei Omega, dar îl cunoştea acum suficient de bine pe om pentru a-i citi reacțiile. Era complet transparent cu clonele; nu părea să fie capabil să le înşele, sau măcar să vrea să o facă.

— E ceva ce nu ne spui, sergent.

Skirata îşi puse comunicatorul în aşteptare.

— Da, fiule, este ceva.

— Deci este Grievous, atunci? Pentru că dacă este…

— Este o politică murdară.

Skirata – un ucigaş plătit, un hoț desăvârşit care deturna resursele Republicii ori de câte ori avea chef – nu şi-ar fi mințit niciodată băieții. Le promisese asta.

— Dacă ştii despre ce este vorba, asta te-ar putea pune în pericol.

Atin se întrebă ce ar putea fi mai periculos decât să fii soldat în trupele de comando ale Republicii. Nu era chiar o slujbă de birou stabilă. Dar avea încredere deplină în Skirata, chiar dacă era curios.

— Bine, sergent. Ordinele?

— Întoarce-te la cartierul general cu pilotul TIV-ului şi fă un mic transfer de competențe. Învață-i pe restul băieților cum să facă droizi frumoşi şi sfărâmicioşi, interveni Ordo. Şi mulțumeşte-i lui Besany Wennen din partea mea, bine?

Atin îşi dădu seama că Prudii nu se întorcea cu el.

— Îmi spui să *dispar*, nu-i aşa?

— Pentru binele tău, spuse Skirata.

Trebuia să fie Grievous. Pentru o clipă, Atin se întrebă dacă nu cumva considerau că nu este suficient de bun pentru a merge cu ei după Generalul Separatist, apoi începu să-şi facă griji pentru Skirata. Chiar şi cu o grămadă de Nulli, bătrânul *di'kut* ar fi fost nebun să încerce să-l atace. Iar Atin nu avea nicio intenție să plece dacă asta era pe ordinea de zi.

— Întrebare directă, sergent.

— Nu mă agasa, *At'ika*.

— Te duci după Grievous? Pentru că dacă da, eu nu plec.

— Nu, nu mergem după Grievous.

Atin îi scrută fața.

— Bine, sergent. Ai grijă, oricum. Orice ar fi.

Trecu înapoi prin trapă pentru a se alătura pilotului TIV-ului. În cea mai mare parte a timpului, chiar nu avea nevoie şi nici nu voia să ştie ce puneau la cale Nullii. Sau Skirata, de altfel. Pur şi simplu nu voia să mai piardă alți frați.

Şi chiar dacă ar fi aflat ce se întâmpla, asta nu i-ar fi schimbat cu nimic slujba.

Punctul de întâlnire. Spaţiul Drall – la 462 de zile standard după Bătălia de pe Geonosis

— Bine, care este evaluarea voastră? Skirata pregăti legătura securizată cu Generalul Zey de la Cartierul General. Ce îi vom spune?

— Nimic despre holoînregistrare – nu încă, ridică Ordo din umeri.

— Ne-am încălca datoria dacă nu l-am sfătui să schimbe tactica, totuşi, spuse Mereel. Din nou.

— Ştii că nu este decizia lui.

— Dar este totuşi datoria noastră.

Skirata se încruntă şi deschise legătura securizată. Generalul Jedi părea să fi fost prins pe picior de plecare – holoimaginea îl arăta în maiou, cu părul ciufulit.

— Încă o confirmare a numerelor de producție de droizi, Generale, zise Skirata. La fel ca înainte. În cel mai rău caz, poate câteva sute de milioane în acest moment.

— Este mai bine decât am crezut. Aveam nevoie de veşti bune. Neutralizarea a avut succes?

— Băieții mei sunt complet de încredere.

— Știu.

— Credem că... Uite, este destul de clar din ceea ce vedem, că ne confruntăm cu conflicte la scară mică, în valuri. Dacă ne-am concentra toate forțele pentru a-i copleşi complet, sector cu sector, în loc să ne împrăştiem trupele pe o mie de fronturi, am putea să-i înfrângem pe Separatişti mult mai repede.

Zey îşi mestecă buza.

— Înțeleg ce spui.

— O împingere ceva mai puternică. Să ne consolidăm forțele şi să-i lovim puternic, apoi să ne mişcăm când sunt zdrobiți şi să atacăm următorul sector. Această abordare fragmentată nu face decât să domolească temporar focurile.

Mereel aşteptă reacția lui Zey. Jediul părea obosit. Era greu să găseşti pe cineva în Marea Armată care să nu pară că are nevoie de o săptămână de somn.

Zey îşi scăzu vocea până aproape de şoaptă.

— Sunt de acord, din punct de vedere militar. Generalul Windu îi face această propunere Cancelarului ori de câte ori poate. Răspunsul este întotdeauna acelaşi. Palpatine crede că va fi văzut ca un exces de forță şi ar putea înstrăina lumile neutre.

Mereel nu avea răbdare cu politica.

— Spune-i că şi noi ne simțim destul de înstrăinați acum.

— Vă înțeleg frustrarea, Locotenente.

— Ce spune despre numărul de droizi, atunci?

Zey ridică din umeri.

— Crede că subestimarea amenințării ar putea fi o nesăbuință.

— Întotdeauna este mai uşor să convingi alegătorii să plătească factura pentru un război dacă ei cred că inamicul este pe cale să invadeze, nu-i aşa? De aceea a venit Serviciul de Informații al Republicii cu cifra de patru cvadrilioane?

— Eşti un om cinic, sergent.

— Da. Am fost un *cinic* prea mult timp.

— Nu spun că te înşeli.

— Bine, domnule General, spuse Skirata, reuşind să pară iritat.

Zey cunoştea deja jocul; cei doi purtau o conversație codificată, amândoi ştiind ce simțea celălalt cu adevărat. Mereel le admira pragmatismul.

— Nu am găsit centrul de producție al droizilor Separatiştii. Presupun că vreți să continuăm să căutăm.

Zey părea mai în vârstă în aceste zile.

— Cancelarul este foarte insistent.

— Am înțeles, Generale. Skirata închise legătura şi privi prin Mereel pentru o clipă. Apoi se concentră din nou asupra lui. Palpatine nu vrea să vorbească despre cifrele reale. Producția de clone de pe Kamino se pare că s-ar putea opri în câțiva ani. Eu zic că obiectivul acestui război nu este cel care ni se spune că este.

— Vorbeşti de parcă te aştepți ca politicienii să spună adevărul, *Kal'buir*.

— Nu, încă nu sunt atât de senil. Skirata făcu semn spre datapadul lui Ordo. Înaintăm puțin planul, băieți. Îmi notez o dată în calendar, peste ceva mai puțin de doi ani, şi mă asigur că suntem pregătiți să ne ocupăm de ai noştri până atunci. M-ați înțeles?

— Am înțeles, spuse Mereel.

Skirata avea ceea ce el numea o *strategie de ieşire*: planul său pentru sfârşitul războiului, nu doar pentru el, ci şi pentru Nulli... şi poate pentru orice clonă care se trezea fără slujbă.

— Bine. De acum, toată lumea o caută pe Ko Sai.

— Cum rămâne cu Grievous?

Ordo îi înmână datapadul lui Skirata.

— Ultima dată când Kom'rk a aflat ceva despre el a fost o scurgere de informații. Cineva vrea ca noi să-l găsim. Până aflăm cine şi de ce, păstrăm distanța.

— Mie îmi convine, spuse Mereel.

Războaiele nu aveau sens de multe ori. Citise multă istorie şi asimilase lecțiile lui *Kal'buir*; politicienii luau adesea decizii care zburau în fața sfaturilor militare profesioniste. Indiferent ce puneau la cale cei din Republică, un război de lungă durată, format din încăierări, se potrivea scopului lui Palpatine. Dar nu se potrivea cu al lui Mereel. Şi nici nu făcea bine numărului tot mai mare de victime clone. Nu se simțea deloc vinovat că folosea creditele contribuabililor pentru a obține cel mai bun rezultat pentru el şi pentru frații săi, atât cei aflați acum pe câmpul de luptă, cât şi cei care urmau să vină. *Trei milioane împotriva a... cât? Sute de milioane*. Erau şanse proaste, dar nu erau imposibile, nu cu Nullii şi câteva mii de comandouri prin preajmă. Dar calcularea şanselor însemna ca ei să ştie clar cine era inamicul, şi cu cât Mereel afla mai multe, cu atât devenea mai puțin sigur.

— Înveseliți-vă, spuse Prudii. Rata medie de ucidere creşte tot timpul. Cred că putem ajunge la cel puțin 200 la 1. Scoase din rucsac o placă de metal de mărimea unei mâini şi o ridică cu un zâmbet. Apoi o lovi cu putere pe marginea consolei. Placa se crăpă şi se sparse în bucăți. Tinichele pur şi simplu nu pot suporta tensiunea aşa cum putem noi.

Nu, nu erau şanse imposibile. Proaste, poate; dar nu imposibile. Mereel se aşeză din nou pe scaunul copilotului, îşi scoase datapadul şi începu să răsfoiască datele ascunse de prim-ministrul Kaminoan. Ko Sai avea întreaga galaxie ca să se ascundă, dar încerca să se ascundă de cei pe care îi proiectase ea personal pentru a fi cei mai buni. Şansele nu erau în favoarea ei.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei. . . În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

